

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

illi Rodolphus filius: quod per temporum tractum cum rebus gestis commemorabimus. Sed hic nascitur ex annualibus mirabilis perplexitas, ex supputatione quam faciunt: nam Alberto secundo memoratur in electiua dignitate successisse Rodolphus, non filius, sed abnepos. Ponitur Albertus iste secundus, ad annum penè sexagesimum post mille ducentos, & superuixit filijs Rodolpho & Ottoni: Iohanni ex Rodolpho nepoti, & Iohāni pronepoti ex Iohanne: & Iohanni tertio abnepoti, Albertoq; fratribus. Ex quo Alberto natus cōmemoratur Rodolphus, qui tritauo Alberto successit in electiua dignitate. Rarum etatis exemplum: sed tamen quod fieri potuit, ut videret Albertus II. filios filiorum in quintam generationem. Interminabiles vocant sacrae litterae genealogias: sed tamen principum honori refertur ista fideliter detegere: si modo fidelia nobis documenta proferantur: Nam de sola coniectura scribere, diuinationi proximum est. Per temporum autem successiones, recordabimur eorum, qui temporibus incidunt principum.

CAPVT XXX.

Rodolphus interea ad annum Christi septuagesimum secundū post mille ducētos comes de Habsburg, à principibus ad regnū prouebitur Romanorum, vir bello acerrimus, & qualem turbata respublica deposceret: Cum Richardus mortuus, & Alphonſus longè positus, regnum tueri non possent. Gregorius X. nouus pontifex concilium tum Lugduni agebat: in quo multa de electione summi pontificis, de vnione orientalis ecclesiae, de recuperanda terra sancta, essent constituta. Pontifex Italiam repetiturus, obuium habuit Alphōsum Castellae regem, multa querentem, quod in suam inuersionem noua de Rodolpho Sueuo facta electio, esset comprobata.

probata. Cumq; pontificis de super satisfactionem acciperet, omni sibi competenti iuri in caput Rodulphi refuso, Romanum regnum statuit in reliquum posthabere, approbauit autē Papa factam de Rodulpho electionem, in fauorem terræ sanctæ. Sed Papa, cum Karolo Andegauensi, iam regi Sicilia, vicariatum Imperij per Heruuiam cōmendasset, potentiamq; illius quotidie crescentem suspiceret: egit cum Karolo rege memorato, ut quoniam Rodulphus in subsidium terræ sanctæ imploratus, causaretur sibi deesse vnde tantam expeditionē ordiretur, cum Italia teneretur ab alijs, Karolus vicariatum Rodulpho recipienti relinqueret: ipse rex Rodulphus vicissim, quæ essent ecclesiastici iuris ab Friderico II. occupata, dimitteret. Cumq; breuī Romanorū rex post factam de se electionē in Bopardia vrbe Rheni maneret, lancea Imperialis Dominica, cum corona, illi presentatur: qua non longè post Aquisgrani solenniter coronatur: quod nulli regum à memoria diui Karoli fertur contigisse. Nam argenteam ibi primam ex constituto solet accipere coronam. Ferunt testatum esse quā sanctē à grauibus viris, coronationis tempore visam auream crucem supra ecclesiam sanctissimæ Virginis, in qua ministerium implebatur: idq; coram summo pontifice & patribus in concilio expositum. Hoc tempore, cum passagium nouum in terram sanctam institueretur, Henricus dominus Obotritorum, princeps egregius, inter alios sumpta cruce, sanctam inijt peregrinationem, & perueniens in terram, cum Christianitum infeliciter pugnantes in Soldanum Damascenorum vincerentur, captus inter alios Henricus, annos vigintis sex in captiuitate permansit, creditus à suis mortuus. Sed hoc ad Svandaliam, in qua exposuimus, rectius pertinebit.

tinebit. Nam hīc Imperij & Saxoniarum rerum solam rationem habemus.

CAPVT XXXI.

Sub huius Rodulphi Imperio aliquandū quieta erat Saxonia: Cum Albertus Saxonia dux ad Albim fluuium tranquillam rem & curaret, & ageret: Similiter Albertus & Iohānes germani fratres, de Brunswico & Luneburgo duces, iam in sua quisque ditioe, rem satis pro arbitrio succedentem lati viderent. Prior Iohānes ad annum septuagesimumseptimū post mille ducentos in fata concessit, relinquens Ottonem patrio vocabulo filium: cui ad sua tempora Ludouicus Palatinus Rheni filiā dedit coniugē: ex qua ille tres sustulit filios, Ludouicum, Ottonem, & Wilhelmū: Sed de his postea. Albertus autem Iohannis germanus, duobus illi superueniens annis, cum moreretur, filios reliquit Henricū & Albertum, cognomento Pinguem. Albertus autē pater princeps optimi nominis, filijs reliquit locupletissimā hereditatem: vt si virtutē eius imitentur, à boni patris ramite non declinantes, optimam & ipsi famam mittant ad posteros. Ille enim Albertus Guncelinū Zweringi comitē, quoddam mercatoribus in nemore paludoso, Lubicam atque Hamburgum interiacente, insidiatus diceretur, omni possessione, quam ultra Albim ad austrum habuit, exuerat: quae hodiē quoquē ditio seruit ducatu Luneburgensi. Per ea tempora praelium hoc ingens in terra Magnopolensi ininitum est, vbi minor & numero militum & apparatu bellico pars, victoria de caelo praestita, superauit, aduersus de Brandenburgō de que Misna marchiones, contra duces de Saxonia, de que Brunswico, & comites de Holsatia: innumera multitudine ingruentes dominis de Magnopoli, olim Obotritis, filijs Henrici